

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 08. ledna 2018 samosoudkyní Mgr. Dagmar Šebkovou,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ OSVČ, trvale b. tem ██████████
adresa pro doručování ██████████,

je vinen, že

od listopadu 2014 do května 2017, vyjma dubna, května 2016 a března 2017, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu svých dětí ██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, ačkoli se jednalo o jeho povinnost podle zákona o rodině, od 1.1. 2014 podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a podle rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11.3. 2013, sp.zn. ██████████, kterým mu bylo stanoveno výživné ve výši 300,-Kč měsíčně na každé z dětí, splatné vždy do každého posledního dne v měsíci předem, k rukám matky ██████████ nar. ██████████ přičemž základní potřeby dětí musely být hrazeny minimálně od listopadu 2014 do března 2017 pomocí dávek hmotné nouze poskytované Úřadem práce České republiky-krajská pobočka v Ústí nad Labem, celkem na výživném dluží 15.000,-Kč.

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce a vydal tímto činem právněnou osobu nebezpečí nouze,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hauserová

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst. 3 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst.3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný následující skutkový stav. Obžalovaný [REDAKCE] od listopadu 2014 do května 2017, vyjma dubna, května 2016 a března 2017, v Mostě ani jinde, aniž mu v tom bránily závažné okolnosti spočívající především v jeho nedostatečných majetkových možnostech či ve zdravotním omezení, ničím nepřispěl na výživu svých dětí [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE], ačkoli se jednalo o jeho povinnost podle zákona o rodině, od 1.1. 2014 podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a podle rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 11.3. 2013, sp.zn. [REDAKCE], kterým mu bylo stanoveno výživné ve výši 300,-Kč měsíčně na každé z dětí, splatné vždy do každého posledního dne v měsíci předem, k rukám matky [REDAKCE], nar. [REDAKCE] přičemž základní potřeby dětí musely být hrazeny minimálně od listopadu 2014 do března 2017 pomocí dávek hmotné nouze poskytované Úřadem práce České republiky-krajská pobočka v Ústí nad Labem, celkem na výživném dluží 15.000,-Kč.
2. Obžalovaný [REDAKCE] jak v řízení přípravném tak slyšen před soudem k trestné činnosti, která mu byla vytýkána a kladena za vinu se v plném rozsahu doznal, když uvedl, že je pravdou, že výživné po uvedení do vězení nehradil, souhlasí i s výší dluhu, přičemž u hlavního líčení konaného dne 20.11.2017 uvedl, že je schopen do konce roku celé dlužné výživné uhradit, přičemž hlavní líčení pak bylo odročeno na den 08.01.2018 k němuž se však obžalovaný již nedostavil a dlužné výživné neuhradil.
3. Svědkyně [REDAKCE] matka nezl. dětí vypověděla, že obžalovaný nehradil výživné již v minulosti, kdy na něj podávala trestní oznámení. V rozhodném období tj. od listopadu 2014 do května 2017 obžalovaný výživné nehradil, přispěl na výživné pouze v dubnu 2016 částkou ve výši 600,-Kč, v květnu 2016 uhradil částkou 2.000,-Kč a v březnu 2017 částkou ve výši 1.000,-Kč. Svědkyně dále dodala, že v současné době obžalovaný výživné opět nehradí, o děti se obžalovaný nezajímá, neposílá jim žádné dárky k vánocům ani k významným příležitostem.. Dále uvedla, že v současné době je zaměstnána, ale i tak má finanční problémy, v rozhodné době, ale též v současné době pobírala a pobírá příspěvek na bydlení a sociální příspěvky na děti.
4. Důkazní situace je dále pak doplňována listinnými důkazy, a to přehledem placení výživného a potvrzením o zaplacení výživného z něhož je zřejmo, že v období od listopadu 2014 do května 2017 obžalovaný výživné nehradil vyjma měsíců dubna 2016, kdy uhradil částku ve výši 600 Kč, května 2016, kdy uhradil částku 2.000 Kč a března 2017 kdy uhradil částku 1.000 Kč, dále pak rodnými listy [REDAKCE] a [REDAKCE] které potvrzují otcovství obžalovaného k dětem, rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 11.03.2013 čj. [REDAKCE] tím je doložena povinnost obžalovaného platit výživné ve stanovené výši shora uvedené, resp. na základě něhož bylo výživné stanoveno částkou 300 Kč měsíčně na každého z nezl. synů splatnou vždy do každého posledního dne v měsíci předem k rukám matky, dále zprávou Úřadu práce v Litvínově z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný

byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 24.10. 2012 do 20.8. 2013, odkud byl sankčně vyřazen. Obžalovaný nepobírá dávky ze systému hmotné nouze. Ze zprávy bylo dále zjištěno, že [REDAKCE] od ledna 2014 minimálně do března 2017 pobírala dávky hmotné nouze. Ze zprávy OSSZ Most bylo zjištěno, že obžalovaný není poživitelem žádného druhu důchodu. Z výpisu ze živnostenského rejstříku je patrné, že obžalovaný má živnostenské oprávnění. Ze zprávy Okresního soudu v Mostě vyplývá, že obžalovaný nežádal o snížení či zrušení vyživovací povinnosti.

5. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst.6 tr. řádu a dospěl k závěru, že obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil. Ostatně samotný obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal, jeho doznání je v souladu s výpovědí svědkyně [REDAKCE] a koresponduje i s dalšími listinnými důkazy shora konstatovanými a ve věci provedenými.
6. Skutkový stav jak byl tento prezentován ve výrokové části tohoto rozsudku bylo zapotřebí rovněž posoudit z hlediska práva hmotného, tzn. podřadit jej pod příslušnou skutkovou podstatu trestného činu obsaženého v trestním zákoníku. V tomto směru je třeba konstatovat, že soud plně akceptoval žalobní návrh, tento paušálně převzal neboť nebylo zapotřebí učinit pražádnou korekci pokud jde vyčíslení dlužného výživného jak shora uvedeno. Obžalovaný tedy tím, že řádně ani jinak po dobu delší než čtyři měsíce neplnil svojí vyživovací povinnost ke svým dětem ačkoli tak činil měl a mohl pokud tedy soustavně neplnil svou zákonnou povinností platit výživné na své děti i když si byl této povinnosti vědom a vystavil je tak nebezpečí nouze, naplnil jak po subjektivní tak po objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1, odst.3 tr. zákoníku. Je třeba zmínit, že obžalovaný v hlavním líčení konaném dne 20.11.2017 přislíbil, že do konce roku je schopen celé dlužné výživné uhradit, přičemž na základě jeho vyjádření pak hlavní líčení bylo odročeno na den 08.01.2018 k němuž obžalovaný se však nedostavil a ani nedoložil soudu, že by dlužné výživné uhradil. Ze zprávy Úřadu práce ČR bylo též zjištěno, že finanční situace obžalovaného ve sledovaném období nebyla natolik závažná, že by byl závislý na dávkách v pomoci v hmotné nouzi. Jelikož ze zprávy Okresního soudu v Mostě bylo zjištěno, že obžalovaný ve sledovaném období nepožádal soud o snížení výše své vyživovací povinnosti je z toho možné dovodit, že mu tato nebyla nepřiměřená. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo též zjištěno, že oprávněným vlivem neplnění vyživovací povinnosti obžalovaným hrozilo nebezpečí hmotné nouze, které odvrátil stát formou dávek státní sociální podpory, a to konkrétně dávkami příspěvek na bydlení a příspěvek na dítě, a to na nezl. [REDAKCE] a nezl. [REDAKCE] a jen díky tomu tato nenastala. V neposlední řadě dlužno konstatovat, že obžalovanému byl soudem poskytnut dostatečný časový prostor s ohledem na jeho vlastní vyjádření, aby svou vyživovací povinností uhradil, avšak obžalovaný benevolentnosti soudu nevyužil, ba naopak k soudu se bez omluvy nedostavil.
7. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku o účelu trestu a postupu při jeho ukládání a přihlédl i ke konkrétnímu stupni společenské škodlivosti trestného činu, k možnosti nápravy a k poměrům pachatele. Stupeň škodlivosti trestného činu je v daném případě dán porušením zájmu společnosti na řádném plnění povinnosti vyživovat nezl. dítě, které nemá vlastní zdroj příjmu, resp. je tedy dán porušením zájmu společnosti na řádném plnění povinnosti vyživovat jiného podle občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.. K osobním poměrům obžalovaného pak bylo zjištěno, že ten v místě bydliště nebyl v posledních třech letech řešen pro přestupek. Z opisu rejstříku trestů podává se nepochybně, že byl dosud 4x soudně trestán pro různorodou trestnou

činnost, přičemž 1x byl odsouzen pro identickou trestnou činnost zakládající přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst.1 , odst.3 tr. zákoníku, a to rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 12.2.2015 sp. zn. [REDAKCE] přičemž mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin, které dosud nevykonal. Ani tato skutečnost obžalovaného neodradila od spáchání předmětného jednání pokud opětovně dostal se do konfliktu se zákonem a je zde zřejmá absence jakéhokoli výchovného dopadu předchozích soudních projednání a postihů jeho osoby. Po konečném zhodnocení všech těchto skutečností pokud obžalovaný je speciálním recidivistou soud dospěl k závěru, že k dosažení nápravy obžalovaného a ke splnění účelu trestu je nutný přímý výkon trestu odnětí svobody, neboť nelze uložit jiný trest nežli trest represivní povahy. Obžalovanému byl tudíž uložen trest odnětí svobody v rámci možného zákonného rozpětí trestní sazby při jeho dolní hranici konkrétně v trvání 10 měsíců a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou kam podle zákona patří. Soud je přesvědčen o tom, že takto vyměřený trest odpovídá všem zmíněným hlediskům trestního zákoníku a bude pro obžalovaného dostatečným postihem a především pak důrazným ponaučením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení ke krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Z odvolání musí být patrné, které výroky odvolání napadá zda o vině, trestu, náhradě škody či zabránění věci a které vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Most dne 08. ledna 2018

Mgr. Dagmar Šebková, v.r.

samosoudce